

SFAIROS STIHOSFERA

ROĐENI IZ

ISTE SMRTI

Jasmina Malešević

Vojislav Brković

**JASMINA MALEŠEVIĆ
VOJISLAV BRKOVIĆ**

ROĐENI IZ ISTE SMRTI
poetski dijalog o ljubavi

Sfairos
Beograd, 1990.

Stihosfera, 3
Urednik: Milan Mladenović
Recenzeti: Milan Mladenović
Aleksandra Slađana Milošević

Ova knjiga je objavljena
i uz znatnu finansijsku pomoć
Beogradske banke d.d.
Glavna filijala “Slavija-Banka”
Beograd

ROĐENI IZ ISTE SMRTI

Šta je to ljubav? Da li diše našim plućima? Da li hvata naše misli, kao nejasne slike iz sna? Da li bismo više voleli da se nismo rodili?

I pored toga što život, ponekad isuviše zamara, mi volimo što smo se rodili! Ako ni zbog čega drugog, onda zbog toga: “ŠTO LJUBAV UČI VATRU, KAKO SE RAĐA SVETLOST”!*

Naše živote izvlačimo iz vrtoglavice i upućujemo ka onom pravom smislu ljudskog postojanja: Ljubavi, Istini, Razumu i Veri. Zato su ove pesme: “SIMBOL LETA, A NE PTICE”!**

AUTORI

* *stihovi Milijane Komatine*

** *stihovi Svetozara Đurišića*

1

Zašto
Pognute glave
Sediš
Pored mojih misli
I sliku golog sna
Daruješ nebu

Zašto
Kroz oči moje
Ni stroge ni blage
Posmatraš sebe
I sediš
Pognute glave
Pored mojih misli

2

Zato što
Hiljadu godina
Duvam u vetar
Kao žena
Uz vetar
Kao devojka
Sa vтром
Kao budala

Zato što

Hiljadu godina
Devinog hoda
Ne može
Da nas razdvoji
Ni osušeno nebo
Ni kamen oko vrata

Zato što

Hiljadu godina
Udaram i ljubim

Bol
Rasipam u svetlost
Na grudima

3

Zbog dodira prstiju
Jeftino dadoh
Misao jaču od smrti
Muklu pesmu
Za zvučni luk u srcu

Zbog dodira čelom
Jeftino dadoh
Prolaz kroz razbijene oči
Gde počiva
San pun slobode

Zbog dodira telom
Jeftino primih rane
Pa sad kroz iskre
U tuzi svojoj
Lepotu tvoju vidim

4

To je samo ljubav
Neživi kamen
Što diže prašinu
Pre dolaska
To je svetlo
Crno od grehova
Svilena žica oko vrata
To je samo ljubav
Kamen što liže utvare
To je svetlost
Bledunjava od gladi
Cirkus
Sa tugom na trapezu

Možda si ti pesma
Usamljene ptice
Što prolazi brzo
Kao zvezde pad
Ostavlja rosu na usnama
U oku nevinost nagu
Za milovanje
Od dodira do dodira
Grudi spremne
Možda si ti zaseda
Ispisana na pesku
Plamen zarazan
Skriven kao stid
Dah presečen
Dok niz vene teče
U trenutku
Kada ruku iz moje izvuče
A možda si i pesma
Usamljene ptice

6

Znaš li
Da se čeznja
Pretvara u oblak
Koji odnosi kišu

A ti okrećeš glavu
I pogledom me grizeš

Šta li to vide
Tvoje ljute oči

Tražeći svilene bube
Kroz kakve smo samo
Strahove prošli

A ljubav
Gusta kao krv
Sve vreme klizi
Probija živi zid
I liže kao srna

A ti okrećeš glavu
I nežnošću me grizeš

Šta li to vide
Tvoje ljute oči

7

Umom krasiš tišinu
I pitanjem
Iz čijeg prostora si
I probodi čiji su
Kroz lik nestvaran
U grudima goluba nosiš
A strelac ja
Odgovor znam
Od čijeg rebra si

8

Vezaću te za drvo
Dok ne shvatiš razliku
Između onog što znamo
I onog čemu se nadamo

Pogrešan bog nas privlači
A ti nepromašivo pogađaš

Svake noći
Kad nam se duhovi dodirnu
Poželim da me gurneš
U vrtlog beskonačnog

Ali ti to loše radiš

Tvoji besmisleni pokreti
Zadovoljavaju samo tebe

Vezaću te za drvo
Dok ne shvatiš
Šta znači biti vezan
Za isto mesto

Doći će ptice
Da u tebi naprave gnezdo
Doći ću i ja
Da ti rastavim um

9

Ni jedna rana
Ne boli kao nada
Ona sa snom
U snu spava
I dolazi
Kao stid iz daljine
A kada je preseku
Razlije se kao žed
Iz žuči
Nije strašna visina
Strašan je pad
Ne treba pred njim
Sklapati oči

10

A kada ljubav
Udara po plućima
Ne sanjam snove
Ne jedem
Ne hodam
Od bola
Mogu da izdahnem
Al' ne smem
Plašim se
Ponovnog rađanja
I majke prevare
Kad pusti talase
Da me iz tišine izbace
I otrgne sa grudi

Plašim se
Kad ispod jastuka
Dukat zveči
I ne mogu
Da ne plačem
Da ne tražim
Da ne dišem

Srce zadrhta
Toplije i jače
Kao ptica laka
A hteo sam biti
Varnica
U oku bez pogleda
Julski vetar
U beloj košulji
Mislila si
Da za tebe budem
Cveće kupljeno
Hladnije
Od poljupca hladnog
Da gledam
Na dolinu izgublenu
Na pesmu
Koja je nekad stvarnost bila
Ali ruka zadrhta
Kao igra sudbine
Ne mogu više
U svom sam plamenu izgoreo

12

Ako me dodirneš
Mesečevom lavom
Pripašće ti
Najlepši deo
Moje podsvesti

Ako mi obuješ
Izgrebana stopala
Kišom ću
Ublažiti prasak

Ako me ubiješ
Strelom preko srca
Krv će lebdeti
Dok poslednje kapi
Ne krenu

13

Ja bih ti
Iz očiju upijao
Mene mesečeve
I divio se
Samo kad bi me
Misao tvoja htela
Pred osmehom klečao
Do kraja sna
Po žici išao mlečnoj
U grlu držao
Reči grube
Samo kad bi me
Misao tvoja htela

14

Može li se
Nad tobom
Održati
Carstvo moje
Može li ruka
Udarati čudesima
A da verno
Ostane
Srce od mesa
Može li se
Nad tobom
Održati
Carstvo moje

Može li trsku
Ljuljati vetar
A da čista ostane
Može li se
Nad tobom
Održati
Carstvo moje
Ako donesem
Vodu sa Meseca

Lice na svetli
Osloni dan
Manjoku ispod suze skrij
I zapevaj aleluju
Zubima zagrizi
Kraj okeana
I zaplači pesmom
U ritmu od kog će
Sunce zaigrati
U ime tvoje
Ne skidaj masku
Niz perje are
Suze se lakše
Odvajaju od igre
I sakrij srce
Jer svet je za svet
Uzalud sam ja beo
A ti crna
Naš im je nerazumljiv san
A usud je
Na lateritnom
Kao i na Mlečnom putu
Zato zapevaj
Da Sunce zaigra
U ime tvoje

Igram da padne kiša
Da se završi sve
Kad mi dodirneš glavu
Kad me uzmeš
Kao vino i hleb
A nebo daš
Da ti se dam

Igram da padne kiša
Da se smejem kao neven
Od koga zveči kaldrma
Igram
Da sa kišom
Padnem iz tvog oka

Kako da zaigraš
Kad su ti na nogama
Okovi kao tuga
Kako da osmehom prikiriješ
Raskošnu setu
Kad ti strasti
Jakim ognjem gore
Kako da čujes
Krike iz svemira
Kada za tebe rađanje
Obećava samo smrt
Kako da razumeš
Samoću zvezde
Kad su ti čula
Jedina snoviđenja
Kakav to krst nosiš
Kada nemaš
Gde da se rodiš

18

Tvoje jagnje
Ima zvono
Od šarene gleđi
Iz njegovog runa
Kremen ispada
Danas ću ga
Streljati očima
Dok ne nađe
Mesto u meni

Tvoje jagnje
Igra rulet
Na mojim grudima
Od ujeda snage
Svici pevaju

Noćas će jagnje
Mokro od Sunca
Zaspati u kuli
Od mog pepela

19

Ove su noći
Bez senke
Kraj vatre
Usnile san
Od pečene zemlje

Ove noći
Zagrljene poslušnim telima
Korakom strasnim
Prolaze kroz tužna mesta
Svečano kao smrt

Ove noći
Bez senke
Sa glavom u ruci
Okreću polumrtav svet
I ranjeni cvet
U suzu pretvaraju
Veliku
Kao zmija

20

Iznenadi me u tom paklu
Cvetom ubranim
U bašti bele boje

Maska pod kojom nastupam
Biće smrvljena
Kao i sve što dolazi
S pogrešnog puta

Ostavi naručje predaka

Tvoj koren je bol
Razgranata u meni

Ne mogu iz te divljine
Rođeni smo iz iste smrti

21

Tvoj dodir
Pokreće figure gitarare
Nagoni
Lutanju po tuđim snovima
Čekam ga
Bled kao utopljenik
Da začnem zanos novi

Tvoje grudi
U znaku drhte
I ulaze
U prostor topline
Tvoj pogled milujem
Kao pticu
Sanjam snom
Mekim kao starački poljubac
A u duši vidim
Mladež na tvom licu

Strast

Nije prva stvar

Zbog koje obožavamo krevet

Pripijena tela

Daju neku drugu čar

U toj čudesnoj tišini

Čitav univerzum sanja

Nema uplašениh želja zavodnika

Beskorisnih priča

Popucalih slika sujete

Nema zatvorenih vrata

Između dva života

Nema budalastih očekivanja

Obožavajući krevet

Ušuškavamo ljubav

Grleći san

U kome nas čekaju gondole

23

Oči usvojismo
Za noć jednu
Da svuku san
Da spojimo razliku
Kod tebe razlivenu
Kod mene srca puna
Kod tebe ljubavi i vina
Kod mene ljubavi i krvi
Ti plačeš uz pesmu
Ja plačem uz plač
Očima usvojenim
Za noć jednu

24

Noćas
Drhtim od nevinosti
I nikad više
Mešam smrt
Sa bojom tvojih očiju
Noćas me jurš
Po uglovima usana
Rađaš se
Iz okovanih grudi
Noćas otkrivam
Da na duši
Nosiš leptira

Na život gledam
Kao da ne postoji
Kao na viziju
Do koje beskonačan vodi put
Kao na krike
Što dopiru sa nebeskih vrata
Da otkriju
Besmislenu silu
Na život gledam
Kao da ne postoji
Kao na prazno svetište
Na istrgnutu iskru
Na mudraca misli nejasne
Na život gledam
Kao da ne postoji
Kao na obruč oko sna
Na slobodnu volju
Iz koje reč provali

26

Ovo je
Poslednje proleće
U ulici
Sa mirisom na tebe
Srušene kuće
Srušene reči
Svemir topliji od suze

Ovo je
Poslednja šetnja
Naših ludačkih košulja
Razgolićeno jutro
Dosadnih
Komšijskih pogleda

Ovo je sve
Što smo saznali o sebi

27

Ti si nevina
I u neversrvu
Kao bojažljiva ptica
Tvoja koža je kao osmeh
Kako da ukradem
Sve tvoje noći
Između davanja i uzimanja
Ne čekaj pomračenje mog srca
Ti nemaš oči koje očekuju
Ti nisi ptica

28

Iznenadena veličinom ploda
Odlučih
Da trudove vasione
Prekinem carskim rezom

Spremna
Da zemaljsku svetlost
Proslavim krikom pomirenja
Uznemireno sam čekala

Novorođeno sunce
Rodilo se mrtvo

29

Zovu nas gore
Da na njima rodimo sebe
Da misli
Rasprostremo ispod neba
Da u mozgu niknu ruže
Da izbodu san
Da rane zamirišu
Da spojimo razdvojene oči
I svet vidimo
Okom jednim

30

Sve ono što želim
Noćas spava kraj mene
I kao da nikada
Umrla nisam
Vodi me daleko
Od obećane zemlje

Da mi u glavi bude kruna
Kruna plava kao Dunav

Ono što želim
Spava kraj mene
Pravi se da ne čuje
Zvona iz zemlje
Dok miris crvnih ruža
Prate
Davno odbegle sene

I kao da nikada
Oživeti neću
Stidljivo
Čuva moje telo

31

U pogledu tvom
Otkrivam tajnu
Na iskap je ispijam
U duši pustoš ostavljam
Da trenuci života
U meni umru
U istoj vrsti tišine

Dolaziš na moj rođendan
Donosiš cveće sa mašnom
Da mašna ostane
Za neko drugo cveće
Previše vreo za kišni dan
Isuviše divan za jednu noć
Topiš krv na mojoj torti
Dajem ti nož
Da je isečeš
Privlačiš me kurvo
Smeješ se nevino
Igraš u kosi potpuno nag
I najlepší među najlepšíim
Uzimaš godine iz mog sna

Bila je noć
Nebo puno bora
Kad lebdeo je dodir
Na leđima priviđenja

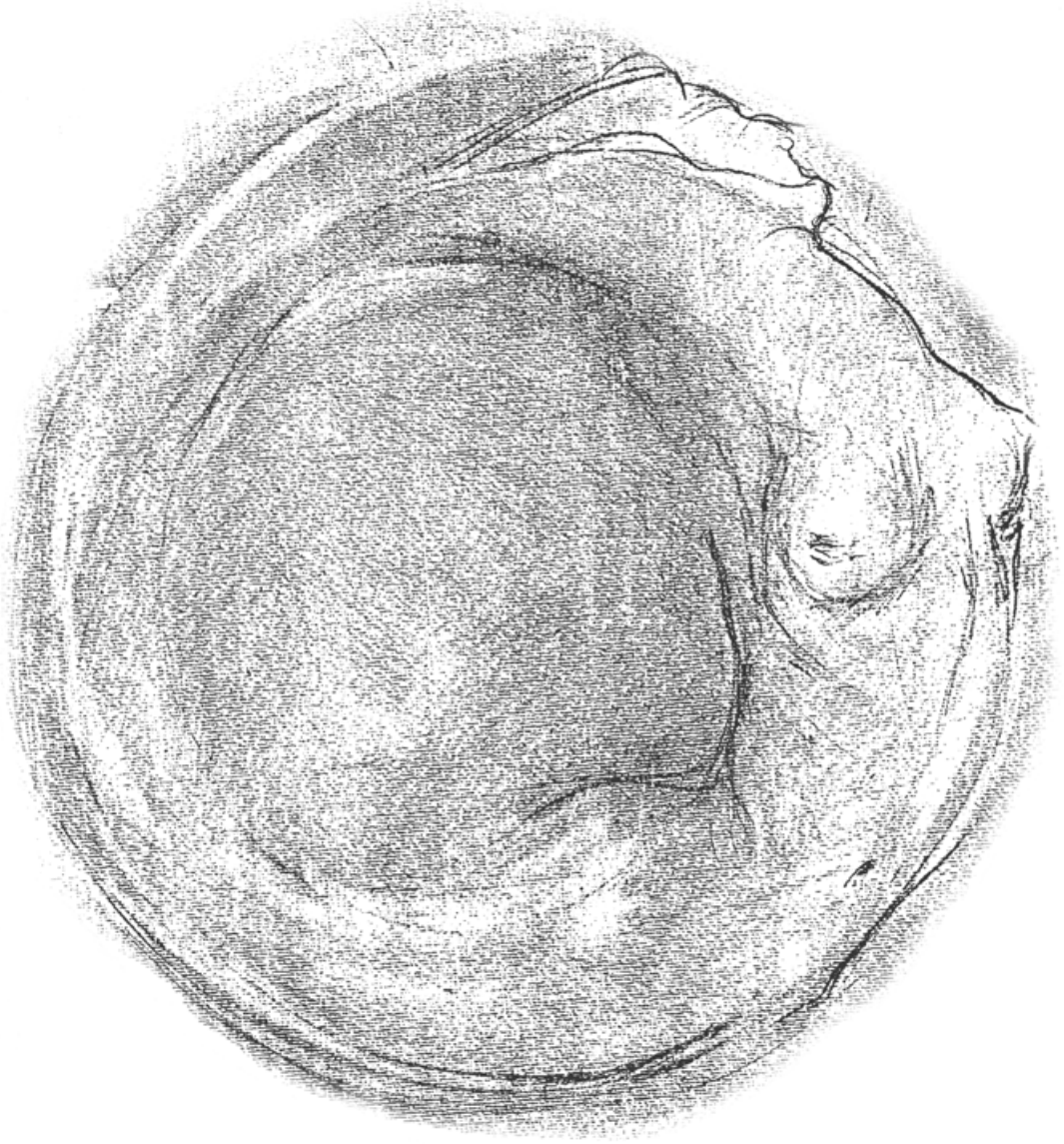
Bila je noć
Nebo puno bora
Kad dotakoh grešku
Setih se oca
Od sto želja
Pijanih kajanja
Na nepostavljeno pitanje
Sasvim mirno

Bila je noć
Nebo puno bora
Kad spra me kiša
Kroz ostatke tajne
Setih se majke
Prebiranja po travi
Bežanja
Pod šum jablanova
Sasvim srećna

Bila je noć
Nebo puno bora
Kad list sa kose
Skinuo sam tvoje
Setih se brata
Sestre
Igara i suza
Od dodira strogog oka

Bila je noć
Nebo puno bora
Kad u očima tvojim
Presekoh sebe
Na dva jednaka dela
U jednom stežem grešku
U drugom svetlost
A prsti plaču kapima
Niz nebo puno bora
Sasvim suvo

Te noći
Slagao si brojanice
Na mojim rebrima
Jurio patke na prekrivaču
Ti si me čuvao
Ključao poglede
Medene kao Mesec

Te noći
Odneo si me
U središte života
Prostor bez oblaka
Ti si razneo bedeme
I trikom namestio
Da jedna glad
Izoštri drugu

Te noći
Zaustavljao si sunce
Van mojih krugova
Voleo više od sebe
Ti si uzeo cvetove
I ugaženu kasom
Ostavio da čekam

Noćas za tebe Velika kola
Kolo igraju
Lica se okreću
Kao suncokreti
Stresa se svetlosni prizor
Noćas ti ruke
Nestaju u pesku živom
Misli padaju kao kapljice
U zelenom oku nema više
Zvezda padavica
Sa sažaljenjem su
U najdublji pale ponor
Da priviđenje
Postane viđenje usamljenika
Da istim krikom
Kao svetionik
Spokojan budem
Noćas za tebe Velika kola
Od sunca do sunca
Kolo igraju

Nikada više
Neću da te udarim
Neka smrt
Leprša od ljubomore
A ne zbog suza
Da ostaneš bez očiju
Ti dobro znaš
Kako se leti
Kad mojim pogledom
Mesec zasvetli
A ljubav
Privučena mirisom trave
Mirno čeka
Da nas zakolje

Nikada više
Neću da te udarim
Uvedi me u nestvarnost

Samo
Ne traži da verujem
U nevernu božju ruku

Nije nam teško
Raširiti ruke
Osmehom prigrliti
Biće svako
Misao uputiti
Put Sunca

Da kao otkriće
Najlepšu priču čuje
O ljubavi i mržnji
O žudnji u polumračnom srcu
U pesničkoj bajci
Upisanoj
Na izbrazdanoj koži
O crnoj ravni
Preko širokih grudi
O poslednjem slučaju
Potonule zemlje
Očišćene
Od misli ljudske
Sa mirisom
Iz Edena

38

Jabuke znaju
Da je najlepše
Biti zaljubljen

Upijaju
Noćnu vlagu
Savijaju
Drhatve grane
I sasvim tople
Neodoljivo se
Sudaraju

One su
Nevidljive krošnje
Zanesene sećanjem

Razmaženi đavoli
Pocrveneli do daske

39

Žrtvovao sam
San
Za prostranu samoću
Iako mi srce steže
Tvoja misao
Krenuh božanskim tragom
Da prihvatim mlaz svetlosti
Pregršt tajni
Pretvorim u smisao
U nemoj igri
Nebeski cvet
Prinesem
Milijem obliku sveta

40

Ne žuri
Prosuću plavi kamen
Da te zaštiti od prevara
Videćeš kako se smejem
Zatvorena između zidova
Dok Sunce plače

Ne žuri
Svako će dobiti deo mraka
Sa zubima u rukama
Zaustavljen trenutak
Videćeš
Kako postajemo
Tvrda tuga
U očima nevidljivog

Ovog puta
Želim da volim
Drugačije
Nego prvi put
Želim
Da golog lica
Obelodaniš san
I spleteni raspirujemo plamen
Da nežnim zračenjem kože
Spojimo igru udova
Kao dodire jela
Vlažnim vetrom

Ovog puta
Nudim ti misao
Kroz prorez kapaka
Da osetimo užas od slobode
Podavanja i opiranja
Uz reči
Koje nemaju značenje
I usnama pratimo
Pokrete
Zavejanih čula

Ovog puta
Neću stravične zagonetke
Neću podrugljiva svitanja
Očišćeni
Bar za jednu noć
Pustićemo korene u duše
Vlažićemo dahom
Toplim kao krv

42

Sanjam ja

Venčali se
Nebo i Zemlja
Napravili nakovanj
Da okuju svemir

Sanjam ja
Slomio se
Zub vremena
Ptica
Pre poletanja
Više ne kuka

Sanjam ja

Pod orahom
Nešto raste
Hoće pčele
Da nahrani

Sanjam ja
Vrela voda
Došla do srži
A meni hladno

Sanjam ja

Probudiše mi san

Iz grudi izlećeš
Kao pijana ptica
U očima nosiš
Raznobojne suze
Apstraktnu istinu
Iz pogleda
Na dostojanstvo
Sunca zgaženog

Iz grudi izlećeš
Od tuge pijana
I pljuješ na zašetak
Na rukama nosiš
Susret smrti i sreće
U ustima parče hleba
Uspomene sirotinjske
I lovačke priče

44

U moždanom pesku
Naši konji se dodiruju
Oko najlepših predela njište
Traže mesto da se pomole

Nižu udice
Ne bi li nas odneli
Iz ove svetlosti

Tražimo
Postojbinu svih varki
Na vašaru reči
Na raspevanom žitu
Na mahnitoj
Životinjskoj crti
Držimo se čvrsto
Kao komad mumije
Da unutarjnim putem
Stignemo do mozga
Da im u lice pljunemo
Iščupamo iz srca mahovinu
I sasvim nagi
Kao lik pijanca
Skrenemo nepoznatim klancem

46

Za prikupljanje
Naših ličnosti
Trebalo onoliko vremena
Koliko traje božji tren

Imamo malo vremena
Ali dovoljno
Da pronadjemo korito
Iz kog se hrani svemir

Da li je ovo kazna
Ili dar Tvoj
Ne znam više
Da li sam sluga života
Ili slavuj smrti
San samca
Sa licem prema zidu
Da li mi srce
Usnulom strelom probodeno
Služi kao srce
Ne znam više
Da li je ovo priprema postelje
Za nežnu večnost
Lanac suludih reči
Lažna svetlost
Ili stid neba čistog
Ne znam više
I dar ako je
Težak je
Kao ruka nevidljiva

48

Bogat si u krvi
A tražiš
Još mlečnije grudi
Da te nahrane

Ne okrećeš se ti zbog mene

Izmorene hajkom
Vene putuju
Misle uhvatiće vuka
A ono samo njegova sena

Ljubavi
Plaše me tvoji prsti
Zakopaj me u pesak
Da ne istrulim

Moram saznati
Kakvo je to nebo
Sa kojim spavaš

Prema svijetlu idemo
I sve osim tajne
U mozgu nas čeka
U desnom srcu đavo
U levom bog
Rađaju misao
Mladu kao oko

Sanjam,
Stojiš na steni.
Hoćeš da skočim gore, da kišom
obrišeš moje tragove.
Ja ne mogu da priđem. Nedostaju
mi usne. Zato moje srce, pretvara
Mesec u pticu. Sad nemaš kud.
Ulaziš u njeno perje. Spuštaš se
u izvor iz koga teče krv.

I dok se vraćaš, budiš me.
Da vidim kako se ispod nas
Mesec smeši.

51

Od boje tvog glasa
Otvorenih očiju sanjam
Kako mutnu vodu
Kao izdaju pijem
I na mirisu tajne
Ljubim duboke oči

Od boje tvog glasa
Na lancu pucaju niti
Rasteruju misli
Kao pesmu

Od boje tvog glasa
Rasparani lik
Postaje bog
Otvora rane
Tajnog sveta

Boja tvog glasa

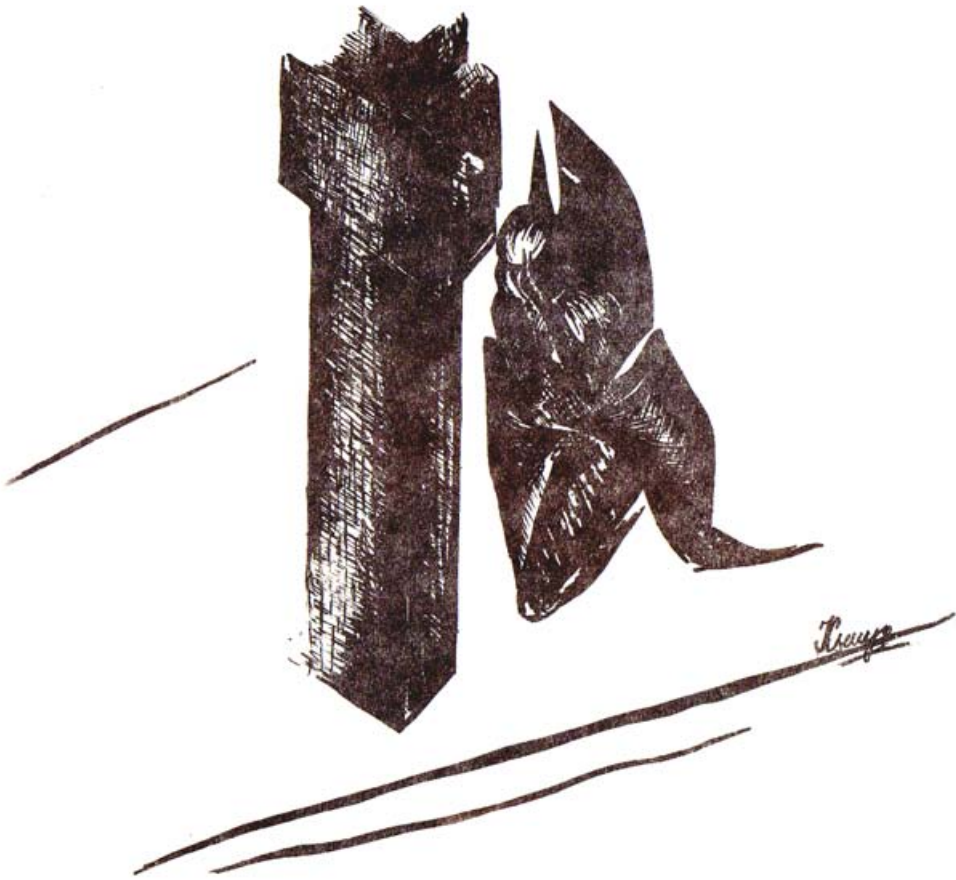
52

Izgubio si se
U mojoj travi
Unosiš svetiljke
Ali ja sam vrt
Samo za sebe

Ko zna koji put
Uklesaću u zid
Ljubav zaraženu
Samo ako pas
Pregrize buvu

Tada smrt
Dođe neprimetno

Krv padne
Na njenu glavu

53

Smrt

Nije svirepa ni slepa

Niti je mrak u staklastoj noći

Ni razvratni bogataš

Ni tužne pseće oči

Ni crne vrane iznad vode

Ni blagi strah

Ni mržnja do daha

Ona je velika

Slika ljubavnika

Carska bol presečena

Jato zvezda

Mapa ispisana

Ovo tebi pričam

I nikom više

Nagoj i prvi put samoj

54

Slušajući te
Romantično prizivam smrt
Moja želja
Da preko mora
Prenesen vatru
Jaka je kao bol

Čekam da mi otvoriš oko
Da kroz sećanje
Vidim ko sam
Čekam otvoreno nebo
Da kroz nežnost
Otkrijem gde sam

Slušajući
Boju tvog glasa
Bude se ptice
Zaspale u travi

Srce više nema pancir

Smem sa tobom da se ljubim

Zapevaj pesmu svoju
Počisti paučinu iz srca
Pred morem
Naga stani
Da spere stid sa oblika
Da tiho kao svetlost
Kroz priču svoju prođeš
I pupčanom vežeš vrpcom
Stvoreno i nestvoreno
Zapevaj pesmu svoju
Da se srca utišaju
Od pomamne igre
Da čežnju čuju
Zamirišu dahom tvojim
I zaplaču na izvoru utehe
Kao ubice

Ja razumem tvoj smeh
Bogatstvo oka
Vladanje glasom
I let preko razlivenog bola
Ja nisam spomenik za ludake
Ni brz oblak
Što nasumice neбом plovi
Zato zapevaj pesmu svoju
Kuju još ne poznajem
Da se sva srca utišaju

56

Hram
U tebi sazidan
Skidam mantiju
Ulazim naga
Tvoje sveće zabodene
Moje kaplju po dlanu
Dugo je trebalo
Da pređem taj prag
Tragova nema
Samo Mesec pun
Što se njiše
Od drhtaja
Sakrivenog u telu

Ulazim
Pijana kao majka

U naručju te držim
Kao što nebo drži vetar

Bar za jedan dan
Vrati
Jednostavnost ljudsku
Ti koja nosiš
Venac od latice Amaranta

I osmehom sreće
Rastržeš sumnju
Bar za jedan dan
Vrati
Jednostavnost ljudsku
Ti koja demona
Pretvori u lik vode
I ostavi tešku žudnju
Za spokojem
Bar za jedan dan
Vrati
Jednostavnost ljudsku
Ti koja si svesna
Da se dobro sa zlom budi
I da sa čežnjom
Iz oka
Mučnost izvire
Ti
Što sa ponosom
Pod plavim svodom
Miluješ misao neiskusnu
Bar za jedan dan
Vrati
Jednostavnost ljudsku

Kada te želim
Otvoraju se
Ulične kapije
Tamno
Zemaljsko svetlo
Prosipa kapi
Da nas sakriju
Al' mesta nema
Za pogrešan trzaj
Za tajnu
Izlivenu od zlata
Kada te želim
Urlaju zidovi
Pali se tamno
Zemaljsko svetlo
Al' mesta nema
Za igru cigana
Za rame
Premorenih konja
Kada te želim
Groznicom se braniš
Dozivaš Hrista
Da mi odseče grudi
Al' mesta nema
I ničeg nema
Samo ljubav
Još neopevana

59

Ne želim let
Sa dva lica
Ne želim poljubac
Sa ranjene usne
Ne želim ljubav
Da rasplinutoj predam mašti
Ne želim
Da prostrana majčina deka
Prekrije hladnu samoću
Želim da otrov
Sam ispijem
Iz Velikog oka

Težak si kao Zemlja
Ljubavi moja
Tražiš kapi
Da ti ispune tamu
A ja
Pametnija od glave
Kucam
U vrata tvoje svetlosti
Ulazim
Krvava od čežnje
Nečujno otvaram oči

Težak si kao Zemlja
Ljubavi moja
Od magle
Ne vidiš kapi
Kad dišeš moju krv
A ja
Surovija od sreće
Kucam
U vrata tvoje besvesti

Težak si kao Zemlja
Ljubavi moja
O njoj znam
Koliko i o sebi
Smrt
Ima najlepší pogled
Uzalud ozvaram oči

Ovo je tvoja priča
Ovo si ti među žednima
Ovo je tvoja molitva
Na nju sleću mrtvi leptiri
Za tebe ne treba da se molim
Nema šta da izgzuš
Sve si dobila
Kada te je progutala usamljenost
Ti ne zazireš od svetlosti
Tebe je luckast vetar
Rukom milovao
Za tebe se ne traži blagoslov
I ne ljubi
Sladunjavim otrovom
Ti nemaš neslobodne oči
Ni drhtav glas
Uličnog svirača
Ti si odlomak u sebi
Gospode ako postojiš
Ukloni noćne čuvare
Sa one strane sveta
Da se zastre
Kao neotkrivena zemlja

I bog zna da prevari
Pa mu se opet klanjamo
Opet se delimo
Dajući krvavi dar

Čovek i žena
Drvo i cvet
Nije to isto
Ljubav je ta
Koja guta i žvaće
Da i posle života
Iza nje
Hoda naša bol
Senke se igraju po grobovima
Mešaju vosak i znoj
Zato
Prekrsti se
Kad staneš ispred mene
I dušu prospi
Kao da je vedro prljave vode

Naše sreće su teške
Krv sve gušća
Želje se propinju do skoka
U carstvu zemaljskih senki
Skupljaju se poput oblaka
Od nepoznate požude i divljine
Divlje od gatarskog oka

Naša nepostojana volja
Ne zna kolika je
Dubina života
Kada ljubav veru kane
Kad se munje ukrste preko čela
Krv se razlije
Kao istopljena smola

64

Hoću da uđem
Da moje usne izmame kišu
Da moje usne obljube tajnu
Da vaskrsnem na toj koži

Svetlucam
Kao pčela
Iznad napukle košnice
Dok na kolenima
Sakupljaš med

Nemam telo
Nemam oči

Hoću da ti popijem krv
Kao kamila vodu
Želim te
Dublje od strasti
Dublje od smrti

Hoću da napravimo senku

65

Senke su mirisale na jutro
Kad rasporedom srca
Krenuše suze
Kristalne misli se dodirnuše
A onda si podivljale trave
U ogledalu videla
I osvanusmo kao neko drugi

66

Tvoj miris
Kao stegnute latice ruža
Čeka pravi čas
Da zapali moju kožu

Neke rane sporo zarastaju

Tvoj miris
Kao mesečeva laž
Sve otkriva jednim pogledom
Dižući me
Iz trulih jabuka
Čeka pravi čas
Da dodirne moju kosu

Tvoj miris gazi
Kao da zemlja nije ničija
Širi se
Kao da na nebu nema nikoga

Tvoj miris
U mojoj utrobi bez sna

67

Prvi put misli
Nadleću morské ptice
I opominju
Da osećanja pripadaju
Carstvu

Stojim
Oči u oči sa životom
Osećam se
Kao zver
Koja je krv okusila

Prvi put gazim
Prelaz od smrti do smrti
I u svetlu oblika
Na portalu
Vidim sliku sveta

Prvi put
Kao izgubljeni lik
Igram vešte igre
Strašnije i od života

68

Život je zagrlio smrt
Kao voda
Kad zagrlji vatru
Da je pretvori u krv
Kao Zemlja
Kad zaroni u nebo
Da pronade bistro jezero

Noć je zagrlila večnost
Tešku
Kao svila pod kojom spavam

Kao usne
Pijane od vina mesečevog

Kao krik
Nalik na zapanjeno more

Na huku vetrova
Što preko planina
Odnose snove

U prelepe ruke ljubavi

Tvoja ruka
Otvora vrata
U pravi čas
Ugledah blaženstva
U prolazu dotakoše me
Iz srca
Izađe hladna tišina
Sad mogu
Blagim naklonom glave
Zamoliti sunce
Da mračne osvetli vode
Da pravilan vidim let
I celim bićem
Glasom hora
Veselu zapevam pesmu
A sa puta iz nemira
Ponesem samo
Dah boje
Kao strašnu uspomenu
Na slutnju
Kroz sva vremena

Tvoja ruka
Otvora vrata
U zadnji čas
Da čujem
Daleki jecaj talasa
I ćutnjom milujem
Život
Vlažan kao Zemlja

70

Zar ne vidiš
Da te čuvam
Kao svoju smrt
Daleku kao Sunce
Nežnu kao Mesec

Zar ne vidiš
Kako kroz snove letim
Bez krila
I bez kose
Da kraj tvojih misli zaspim
Umornija od slobode

Zar ne vidiš bogove
Kako pod jarmom
Kovčeg vuku
I vetrove kako lupaju
Da ga što brže otvore

Zar ne vidiš
Da je život moj
Na tvojim golim grudima

Opet je dugu splelo
Biće hladno
I progon sprema
Sa planete
Rađanja prvog
I prve prave smrti
U ledenoj ruci
Drži zakon mača
Da kazna ne pripadne
Nikom do kazni
I da se krv sveža razlije
Kao lik
Iz zaklanog sna

Opet progovara
Velika zmija
Opojnim strastima
Grabi plen
Kao orao u letu niskom
I gustom maglom
Unutarnji zamagljuje vid
Da Reč izlaz nađe
Da skrivena bude
Opsadom mrskom

Ali ljubav naša
Odbranu sprema
Da krici što tiši budu
Slobodu izvede iz nereda
Ideji sjajnoj
Donese sklad i zanos

Na sklopljene oči
Uspava sva čula
A nas
Na sunčanu uputi stazu

Možda ću
Spasiti godine koje dolaze
Možda ću se braniti ćutanjem
Biti carica ili jabuka
Možda znam
Kako su živeli gladijatori
I da jedna noć može biti večnost
Možda čujem
Kako sretna ili nesretna
Ostajem nema
I kada usledi krik
Želim te
U tišini ispod zmajeva
Vidim te
Kako topiš moj strah
Težak stotinu srca
I ne znam
Kako da te dodirnem
A da ne povredim
Vazduh iznad usana
I ne znam
Kako da me greješ
Bojom ledenih cvetova
Možda
U tebi ne postoji niko
Samo ti
Možda
U meni ne postoji niko
Samo ja
Ali negde mi se srećemo
I kada usledi krik

Želim
Da na svirali od kljuna
Uvežbam pesmu
Lukavu i brzu kao Ljubav

Sadržaj

1. Misli	V.B.
2. Srž	J.M.
3. Lepotu tvoju vidim	V.B.
4. To je samo ljubav	J.M.
5. Pisma usamljene ptice	V.B.
6. Ljute oči	J.M.
7. Ukras strelca	V.B.
8. Ti to loše radiš	J.M.
9. Stid iz daljine	V.B.
10. Dukat	J.M.
11. Ne mogu više	V.B.
12. Strela	J.M.
13. Nedodirnuti misao	V.B.
14. Voda sa Meseca	J.M.
15. Ne skidaj masku	V.B.
16. Igram da padne kiša	J.M.
17. Ovo je za prošlost	V.B.
18. Ražanj	J.M.
19. Noć u zemlji Vlaškoj	V.B.
20. Divljina	J.M.
21. Novi zanos	V.B.
22. Francuski krevet	J.M.
23. Usvojena noć	V.B.
24. Leptir	J.M.
25. Obruč oko sna	V.B.
26. Toplije od suze	J.M.
27. Ti nisi ptica	V.B.
28. Veliko očekivanje	J.M.
29. Razdvojene oči	V.B.
30. Plava kao Dunav	J.M.
31. Tajna u oku	V.B.
32. Lepota zla	J.M.
33. Nebo puno bora	V.B.
34. Patke na prekrivaču	J.M.
35. Od sunca do sunca	V.B.

36. Udarac	J.M.
37. Put ka razumu	V.B.
38. Pocrveneli do daske	J.M.
39. Ranjeni cvet	V.B.
40. Ne žuri	J.M.
41. Lažni vetar	V.B.
42. Nakovanj	J.M.
43. Iz grudi izlećeš	V.B.
44. Moždani pesak	J.M.
45. Postojbina varki	V.B.
46. Korito	J.M.
47. Kazna ili dar	V.B.
48. Nebo sa kojim spavaš	J.M.
49. Prema svetlu idemo	V.B.
50. Ulazak u perje	J.M.
51. Izdaja glasa	V.B.
52. Zid smrti	J.M.
53. Carska bol	V.B.
54. Smem sa tobom da se ljubim	J.M.
55. Spomenik za ludake	V.B.
56. Hram	J.M.
57. Kruna od Amaranta	V.B.
58. Zabranjeni grad	J.M.
59. Obeleženo lice	V.B.
60. Uzalud otvaram oči	J.M.
61. Neotkrivena zemlja	V.B.
62. Prekrsti se	J.M.
63. Naše sreće su teške	V.B.
64. Hoću da napravimo senku	J.M.
65. Podivljale trave	V.B.
66. U utrobi bez sna	J.M.
67. Vešte igre	V.B.
68. Huka vetrova	J.M.
69. Otkrivanje prostih stvari	V.B.
70. Na tvojim golim grudima	J.M.
71. Hladan rasplet	V.B.
72. Sloboda	J.M.

Stihosfera, 3
Jasmina Malešević
Vojislav Brković

ROĐENI IZ ISTE SMRTI
YU ISBN 86-81277-16-2

SFAIROS
Književna trajna radna zajednica
Jakuba Kuburovića 3, Zemun

Urednik: MILAN MLADENović

Recenzenti: ALEKSANDRA SLAĐANA MILOŠEVIĆ
MILAN MLADENović

Likovna oprema: KSENIJA ĐUROVIĆ

Korektura: NATAŠA TEŠIĆ

Elektronska obrada knjige: MAJA TOMIĆ

Tehnički urednik: VJEKOSLAV SAGER

Tiraž: 1000 primeraka
Kompjuterska obrada: PAUS

Štampa: „INGS, INGPRINT”, Beograd, M. Popovića 9

